

# برخورد با دشمنان

چکیده:

همه ما هر روز فرصت های زیادی برای محبت کردن، هدیه دادن و عشق ورزیدن

به دیگران مخصوصاً نزدیکان و عزیزانمان داریم. از آنجایی که محبت به دوستان

امری طبیعی و معمول است و هیچ تضادی با محبت خدا ندارد، چندان کار

دشواری نمی باشد. اما آنچه غیر معمول و دور از ذهن به نظر میرسد، محبت به

دشمنان است. یعنی بخواهیم بر خلاف طبیعت خود محورانه خود رفتار کنیم.

مسئلاً این است تفاوت مسیحیت با آیین های دیگر و این تعلیم در نوع خود

بی نظیر و چالش برانگیز است. کتاب مقدس به ما فرصتی داده تا به اندازه طول

زندگیمان این امر مهم را بیاموزیم. در این مقاله قصد داریم محبت به دشمنان را

از دیدگاه مسیحیت بررسی کنیم.

کلید واژگان: بخشش، محبت به دشمنان

محبت برای روح انسان مانند آب برای جسم است. اما بارها شنیده شده، که به

آدم‌ها به اندازه‌ای محبت کنید، که لایق آن باشند. در ابتدا باید به این مطلب

اشاره کنیم که، اینگونه افکار در کلام خدا جایی ندارد؛ زیرا فکرهای خداوند با

فکرهای ما متفاوت است در این مورد اشعیا فصل ۵۵ آیه ۸ می‌فرماید: «افکار من

افکار شما نیست، و نه راههای من، راههای شما»

در انجیل «متی ۵ آیات ۴۴-۴۸» دل خداوند را نسبت به این موضوع کاملاً متفاوت با

دل انسان میبینیم.

“مگر نه این است که خدا آفتاب خود را هم بر انسان‌های نیک و هم بر انسانهای

بد می‌تاباند؟ و اینکه اگر تنها برادران خود را محبت کنیم چه تفاوتی بین ما با

بدکاران است، که فقط به یکدیگر و در جمع‌های خودشان نسبت به هم محبت

دارند؟”

محبت به والدین، همسر یا دوستان منافاتی با محبت خدا ندارد. اما تجربیات عادی

بشر خارج از مسیحیت است. زیرا محبت بشری در رفیع‌ترین و بهترین شکلش

تا اندازه ای به منافع شخصی آلوده است.

در کلام خدا نه تنها محبت به هم نوع، بلکه محبت به دشمنان بسیار توصیه شده:

«دشمنان خود را دوست بدارید، هر که شما را لعنت کرد برایش دعای برکت بطلبید،

به آنانی که از شما نفرت دارند؛ نیکی کنید و برای آنان که به شما ناسزا گویند و

شما را آزار می دهند، دعا کنید.» «متی باب ۵ آیه ۴۴»

همچنین در انجیل لوقا باب ۶ آیه ۳۵ می خوانیم: «شما دشمنانتان را محبت نمایید و

احسان کنید. بدون عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و فرزندان خدا

خواهید شد. چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است.»

مسیح بارها تأکید می کند: «بخش هفتاد مرتبه هفتاد باری» «متی ۱۸: آیه ۲۲» البته

بخشش در ابتدای امر، آزادی برای شخص محسوب میشود، زیرا کینه مانع از یک

رابطه ناب و صمیمی با پروردگار میگردد؛ از این رو تعداد دفعات بخشش از نظر مسیح

غیر قابل شمارش است.

زمانی که مسیح زن زناکار را که طبق شریعت مجازاتش سنگسار بود بخشید و با

حکمت، نقشهٔ آنان را باطل نمود و گفت: «سنگ اول را کسی بزند که خودش گناهی

نکرده» سران قوم همه رفتند و عیسی به زن فرصت توبه و زندگی داد. «یوحنا باب ۸»

بر این اساس مسیح نه تنها گناه را توجیه نکرد و برایش تبصره ای قائل نشد بلکه با

محبتی که پایهٔ آن انجیل است با گناهکار برخورد نمود. بخشیدن نه تنها فرصتی است

برای گناهکار بلکه انسان بخشنده نیز با بخشیدن اجازه نمیدهد افکارش مسموم

شود. زیرا افرادی که به راحتی دیگران را نمی بخشند، معمولاً افکار ناراحت کننده را

در ذهن خود مدام مرور می کنند. محققان بر این باورند: که بخشش کلید سلامت

عاطفی، روانی و جسمی است و همانند اکسیژن فعالیت مغز را بهبود می بخشد.

ما مسیحیان به طور خاص فرا خوانده شدیم تا دشمنان خود را محبت کنیم. محبتی

بی همتا که هیچگونه نفع شخصی در پی آن نباشد. محبتی از نوع محبت الهی، زیرا

سرشت گناه آلود ما تمایل به انتقام و کینه ورزی دارد؛ که این امر با محبت

شگفت انگیز خدا در تضاد است.

خدا ما را به شباهت خویش آفرید، اما گناه و به دنبال آن سقوط انسان از باغ عدن، این

شبيه بودن را تحت تأثير قرار داد. هرچند خدا توسط يگانه پسرش محبت حقيقي خود

را براي بشر مشهود ساخت. کلمه ای که جسم شد و سخاوتمندانه بدون قيد و شرط

نمونه بارزی از محبت پدر را بر روی زمین آشکار کرد. محبتی که برای ما قربانی گشت.

و روی صلیب گفت: "پدر ببخش زیرا نمیدانند چه میکنند." «لوقا ۲۳: آیه ۳۴»

شکجه بی رحمانه صلیب نتوانست دعای خداوند را برای دشمنانش ساکت کند،

پس کدامین رنج و ناراحتی میتواند سکوت ما را توجیه نماید؟ قطعاً با ایمان به عیسی

مسیح و دریافت روح القدس میتوان در مسیری گام گذاشت که دشمنان خویش را نیز

محبت کنیم. مثل آفتابی که برهمگان می تابد، بدون اینکه انتظاری داشته باشد. اگر در

شرایطی قرار گرفتیم، که نمیتوانیم از صمیم قلب دیگران را ببخشیم و نیازمند زمان

هستیم لااقل در پی انتقام نباشیم. و طبق کلام خدا همه چیز را به خدا بسپاریم. زیرا

خداوند به صراحت ما را از کینه ورزی منع میکند: "ای محبوبان انتقام خود را مکشید،

بلکه خشم را مهلت دهید، زیرا مکتوب است، انتقام از آن من است." «رومیان ۱۲: آیه ۱۹»

اینگونه نظرات و تعبیرات ممکن است بسیار جالب و شنیدنی باشد، اما عمل به آن جز

داشتن ارتباط واقعی با خداوند غیر ممکن است. آمین که هر روز فراتر از جسم و نفس

با محبتی دور از تبعیض همراه با تواضع و فروتنی و با انصاف در چارچوب معیارهای

کتاب مقدس گام برداریم. **قلم: ش. پرنیان**

**منبع: کتاب مقدس**